Synodontis tanganyicae - Óriás kakukkharcsa

ELSŐ LEÍRÓJA:	Borodin, 1936
CSALÁD:	Mochokidae
MÉRET:	56 cm
C°:	23-26
pH°:	7,5-8,5
Nk°:	15-30
HELYIGÉNY:	600 liter
VISELKEDÉS:	békés
TÁPLÁLÉK:	ragadozó
TARTÓZKODIK?	alsó szint
ÉLETTARTAM:	15-18 év
TERM.VÉD.:	nem fenyegetett

Synodontis tanganyicae
Óriás kakukkharcsa
(Borodin, 1936)

TOVÁBBI KÉPEK:

TÉRKÉP (MAP); ELTERJEDÉSI TERÜLETE:

Térkép még nem készült az adatlaphoz, feltöltése folyamatban!

Kelet-Afrika, Tanganyika-tó.

KÜLALAK ÉS JELLEGZETESSÉGEK LEÍRÁSA:

A tíz fajból álló tanganyikai fajkomplex legnagyobb termetű faja, igazi óriásnak számít közöttük a maga 56 cm-es kifejlett kori hosszával. Alkata követi a tollasbajszú harcsák alapszabását, közepesen magasodó háttal és enyhén megnyúlt farknyéllel; a kevésbé nyúlánk fajok közé tartozik. Orra aránylag lekerekített, a kopoltyúfedő mögött hátranyúló tövisnyúlványa gyakran sötét, és jellemzően ugyancsak lekerekített végű.

Színezete fiatalon jellemzően aranybarnás – krémszínű alapú, de van benne némi változatosság, akadnak sötétebb és világosabb árnyalatú halak is. Testét viszonylag sok, nem túl nagyméretű, lekerekített, sötétbarna folt díszíti. A pöttyök viszonylag sűrűn helyezkednek el mind a testen, mind a fejen is. Három

pár bajuszszála hófehér. A hátúszót leszámítva minden további úszója fehérrel keretezett, jól kivehető a farkúszón is az első sugarak fehér színe. A hátúszó csak külső szegélyén fehér, az első kemény sugár fekete színű. Az úszókon viszonylag domináns a fekete szín (a hasoldaliakon kicsit kevésbé), de például a farkúszó két villáján egészen nagy kiterjedésű. A zsírúszó teljes mértékben a test színét és mintáját követi, szinte megkülönböztethetetlen messziről szemlélve. Idős korára egészen beszürkülhet.

A hozzá leginkább hasonló faj a *Synodontis irsacae*, de egy biztos megkülönböztetési lehetőség, hogy ez a harcsa a 20 cm-t nem haladja meg, gyakran ennél is kisebb marad. Feje és arcorra hosszabb, megnyúltabb, rá is jellemző az időskori beszürkülés. Tüskenyúlványa kisebb és rövidebb is, mindenesetre megkülönböztetésük eléggé problémás.

A többi tanganyikai fajtól az alábbiak alapján tudjuk elhatárolni: a *Synodontis petricola* és *S. lucipinnis* fajok kis termetűek, hátúszójuk első sugara hófehér. A *S. multipunctatus* és *grandiops* világosabb alapszínű, rajta sokkal nagyobb és egymástól távolabb eső fekete voltokkal, s farkúszójuk villáin csak vékony a fekete csík. A *Synodontis polli* egy alacsonyabb és hengeres felépítésű, nyúlánk faj, színezetében több az olívzöld árnyalat. A *S. ilebrevis* pedig erősen a *S. pollira* emlékeztető, szintén kisebb és egészen egyenes hátú faj.

TARTÁSA ÉS TENYÉSZTÉSE:

A Tanganyika-tóban elterjedtnek számító faj, akváriumokba mégis viszonylag ritkán kerül, akkor is jellemzően vadonfogott állatokról van szó, egészen ritkaságszámba megy. Persze ez nem is csoda, ha figyelembe vesszük impozáns kifejlett kori méretét. Egy ekkora hal számára meglehetősen tágas helyet kell biztosítani, 600 liternél kisebb akvárium nem alkalmas befogadására. Viszonylag keveset tudunk még róla, így arról sincsenek teljesen biztos információk, hogy milyen a szociális viselkedése, de feltételezhetően a fiatal halak szívesen vegyülnek csoportokba. Az idősebb halaknál már előfordulhat revírvédelem is. Ha módunkban áll beszerezni őket, és persze kellően nagy medencével rendelkezünk, legalább 3-4 állatot vásároljunk.

Akváriumuk alját finom homokkal töltsük fel, mert szívesen turkálnak benne, s így elkerülhető, hogy durva vagy éles szemcsék felsértsék bajuszszálait. Fontos, hogy álljon rendelkezésre elegendő mennyiségű búvóhely, melyek értelem szerűen ne legyenek túl szűkek – legalábbis a kifejlett állatok számára. Sziklákból, kövekből kiváló barlangokat építhetünk nekik, viszont uszadékfát csak akkor használjunk, ha már alaposan (évek óta) kiáztattuk, és nem fogja savanyítani a vizet. Nagyon fontos, hogy savas és/vagy lágy vízben nem tarthatóak! Mint a többi Tanganyika-tavi faj, kemény és enyhén lúgos közeget igényel, ami azt jelenti, hogy 7,5-8,5 pH-t célszerű beállítani. Keménység tekintetében 18-25 nk körül a legoptimálisabb, de a legtöbb magyarországi csapvízben tartható. Bátran használhatunk mészkövet akváriumában, nem baj, ha keményíti kicsit a vizét.

Fontos a jól szűrt, bomlástermékektől mentes, tiszta víz, a magas nitrát-szintet nem kedveli. Természetesen egy sok száz, vagy akár ezer literes akváriumhoz komoly szűréstechnikára lesz szükség. Emellett nem feledkezhetünk meg a rendszeres részleges vízcserékről sem. Tompított megvilágítást használjunk, mert bár néha nappal is mutatkoznak, jobb szeretnek inkább szürkületben előjönni. A vadonban gyakran észlelhetőek 120-140 méteres mélységben is. Remek társhalak mellékük a nagytestű afrikai sügérfélék, akár bármely nagy tóból, akár még folyami fajok is (tilápiák). Arra ügyeljünk viszont,

hogy túlságosan apró fajok ne kerüljenek melléjük, melyeket eleségnek tekinthetnek. Frontosákkal, delfinsügérekkel, császársügérekkel társíthatóak.

A természetben jobbára ragadozó életmódot folytatnak, fő táplálékaik csigák, kagylók, férgek és egyéb gerinctelenek, rovarlárvák; halakat ritkán esznek. Akváriumokban ideális főeleségek a különböző mesterséges harcsatabletták, pelletek és granulátumok. Ezt kiegészíthetjük mixekkel, akár fagyasztott sügéreledelekkel, de kaphatnak kisebb gilisztákat, televényférget, artémiát, tubifexet és kagylóhúst is. Növényi kiegészítésre csak ritkán és kis mennyiségben van szükségük, lévén főleg ragadozó halak. E célra használhatunk spirulinás táptablettákat, forrázott uborka- vagy cukkíni szeleteket is.

Szaporodásáról egyelőre keveset tudunk. Akváriumokban nem tenyésztik, főleg ritkasága miatt. Bizonytalan, hogy a természetben mutatja-e a fészekparazita szaporodásmódot, az viszont szinte biztos, hogy a szabadon ívás jelensége megjelenik nála. Annak kiderítése, hogy kakukk-módjára is szaporodik-e, még későbbi kutatások tárgya.

EGYÉB ELNEVEZÉSEK:

syn: *Synodontis lacustricolus, Synodontis tanganicae, Synodontis serratus tanganaicae*

Eng: Blackspotted squeaker

Egyéb köznevei: -

KATEGÓRIÁK:

Akváriumi halak, Harcsafélék

KULCSSZAVAK:

Borodin, Óriás kakukkharcsa, Synodontis tanganyicae, Mochokidae, Harcsafélék, 1936, Akváriumi halak

JELLEMZŐK:

Kelet-Afrika, keményvízi (15-20 Nk°), közepes hőigényű (20-25°C), békés viselkedés, nagyon keményvízi (20-30°Nk), alsó szint, lúgos (8pH-nál több), hőigényes (25-30 °C), féllúgos (7.5-8 pH), nagy (több 200 liternél), Tanganyika-tó, növényt nem igényel, Afrika, óriás méretű 20 cm fölött, gyér növényzetigényű, hosszú életű 6 év fölött, állóvízi, ragadozó, lassú mozgású, közepesen aktív mozgású, lassan mozgó vízi, átlátszó vízi.

FELHASZNÁLT IRODALOM, FORRÁSOK:

- Dr Lothar Seegers: **Die Welse Afrikas – Ein Handbuch für Bestimmung und Pflege**
- https://www.planetcatfish.com/common/species.php?species_id=849
- https://www.fishbase.se/summary/9574

- http://www.scotcat.com/mochokidae/s_tanganyicae.htm
- https://en.wikipedia.org/wiki/Synodontis_tanganyicae

Fotók: Greg Pierson (Planetcatfish)
Írta: Liziczai Márk
Katalógusba került: 2021-02-03 17:48:14
Legutolsó frissítés: 2021-02-06 09:59:58
Katalógus ID: 10552
Oldal linkje: https://akvaristalexikon.hu/akvariumi-halak/harcsafelek/synodontis-tanganyicae.html

© Akvarista Lexikon - Minden jog fenntartva